O nouă tentativă de definire a leadershipului

On August 05, 2016

Plasează-te într-o ordine determinată de regulile distincției pe care o faci între competența de a dispune asupra unor obligații și capacitatea de a stabili valoarea îndeplinirii acelor obligații.

Primele filmări au avut loc în studioul din strada Jitnaia, destul de bine utilat pentru vremea aceea. Participau la filmări actori din trupa teatrului Proletkult, iar mai târziu, pentru scenele de masă, s-au folosit atât elevi ai studiourilor proletkultiste, cât și tineret muncitoresc din fabricile moscovite. Se filma zilnic. De fiecare dată, după terminarea filmărilor, echipa discuta despre munca desfășurată și decidea cele ce erau de făcut a doua zi.

La aceste discuții, Eisenstein cerea totodată mai mult decât i se oferea.

*De câte ori direcția încerca, de pildă, să reducă numărul figuranților, lui Eisenstein i se părea că i se limitează pofta de filmare. De fapt, Eisenstein își imagina fiecare scenă cu exactitate, căutând, la filmare, să-și realizeze întocmai gândurile. Chiar și atunci când ele era greșite. Pentru că de aici, de la primul film, încep criticii să-l acuze de prolixitate. **

Calitatea conexiunii tale la leadership se naște din acea parte din tine care reacționează la ceea ce e condiționat de ceilalți, în aceeași idee a multitudinii de perspective ale conceptului identitate a propriului Ego?

Există o corespondență între rol, statut și contribuție, în cele mai profunde straturi ale muncii de îndrumare și control, între artist și colaboratorii săi, care are drept suport de susținere asumarea condiției de a fi o parte de tip constatativ a Creației (semnalarea oricărei imperfecțiuni, prezentarea calităților sale, a avantajelor de a o folosi).

Regizorul își creează propriul univers de actori, scenarii, filmări, coregrafie și o paletă diversă de interpretări prin intermediul limbajului și al acțiunii, într-o scenă de lungimea întregului film. Şi asta pentru că are putința de a se pune în legătură cu cineva care să-i furnizeze știri și informații exacte, dar mai ales pentru că are putința de a pune mediul scenic în concordanță cu sine însuși.

Iar asumarea condiției de a fi o parte de tip constatativ a unei creații de proporții, realizată cu un sprijin consistent, este manifestarea cea mai apropiată a reacției de măsurare a propriilor expectanțe și se determină prin următoarea condiție: *"cere întotdeauna mai mult decât ți se oferă "* .

Conceptul de identitate a propriului Ego se referă la apartenența la o realitate pe care o dezvolți preponderent prin interacțiune cu perspectiva necesară plăsmuirii și interpretării artistice, chiar dacă de fapt ești înconjurat de alte orientări, în măsură diferite de ale tale.

Leadershipul este consecința acestei condiții. Ea este un imperativ al datoriei absolute, acela de a te face înțeles, de a te plasa într-o ordine nouă determinată de regulile distincției pe care o faci între competența de a dispune asupra unor noi obligații și capacitatea de a stabili valoarea îndeplinirii acelor obligații.

Partea din tine care reacționează la ceea ce e condiționat de ceilalți este vocea

responsabilității, ea depinde de aceste două atribute: competența și capacitatea care contribuie la dezvoltarea competenței de a construi un scenariu viu și posibil. Practic, ele se intercondiționează și se schimbă după neașteptate meandre ale multiplelor nivele de valoare ale creației, ca o consecință a predominanței acelei forme de răspuns la atitudinea colaboratorilor tăi față de respectiva creație.

Ceea ce constați din punct de vedere al tratării creației, ca pe o scară a lui Iacob pe care suie și coboară rațiunile, energiile, valorile predominante ale colaboratorilor tăi, este că nu contează doar apartenența lor la evaluarea autentică pe care o faci constant. Ci, mai mult decât atât, contează apartenența lor ceea ce dă sens exigenței de a fi tu însuți rezultatul acelei creații.

Ordinea determinată de regulile distincției pe care o faci între competențele tale și competențele celorlalți ține de esențialul creației pe care îl scoți în evidență, de gusturile celor care investesc timp și interes în ideile artei tale, de feelingul lor, de capacitatea lor de a se însera în povestea științifică a creației tale.

O nouă tentativă de definire a leadershipului sună cam așa: leadershipul este marca unei creații al cărei sens și finalitate sunt înscrise în rigoarea imperativului: cere întotdeauna mai mult decât ți se oferă !

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-noua-tentativa-de-definire-a-leadershipului.html